

Resolució de 7 de juliol de 2016, d'estimació de la Reclamació 17/2016

Administració reclamada: Ajuntament de La Roca del Vallès.

Informació reclamada: Les llicències d'obres (majors i menors) atorgades per l'Ajuntament els anys 2007 i 2008 i el nom dels arquitectes responsables d'elles.

Resum: El principi general de publicitat de les actuacions urbanístiques reforça el dret d'accés a les llicències, que s'ha de presumir, sens perjudici dels límits legals que puguin concórrer. Si els noms sol·licitats són de personal municipal, són dades merament identificatives relacionades amb l'organització de l'Administració i se'ls ha de donar accés, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que facin prevaler la seva protecció. Després de ponderar els drets i interessos favorables i contraris a la difusió del nom dels arquitectes que subscriuen els projectes que han d'acompanyar les sol·licituds de llicències o que dirigeixen les obres corresponents, es constata que la incidència pública de l'activitat constructiva i la responsabilitat que hi tenen aquests professionals, afegida a la necessitat de garantir la independència entre els responsables de les obres privades i del control municipal sobre elles, són factors que comporten la prevalença de l'accés a aquestes dades, i més si es té en compte que la seva difusió previsiblement no causa cap mena de perjudici a les persones afectades, tret que excepcionalment es detecti el contrari després de donar-los trasllat de la Reclamació. L'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a la GAIP, ni afecta l'eficàcia immediata de les seves resolucions; aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc; si l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni per impedir l'accés, ni per a retardar-lo.

Paraules clau: Ajuntament. Llicències d'obres. Arquitectes. Dades personals. Silenci administratiu. Trasllat. Oposició terceres persones afectades.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 15 de març de 2016 entra a la GAIP la derivació per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) de la reclamació que hauria fet a aquest organisme la persona reclamant, amb l'objecte d'obtenir la relació de llicències d'obres, majors i menors, atorgades per l'Ajuntament de la Roca del Vallès els anys 2007 i 2008, amb indicació del nom dels arquitectes responsables d'elles.
2. El 24 d'agost de 2015 la persona reclamant va sol·licitar la informació indicada a l'antecedent anterior a l'Alcalde de La Roca del Vallès, al·legant la seva condició de persona interessada i invocant els articles 31, 35.a i 37.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), l'article 69.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i els articles 9 i 103 de la Constitució, als efectes de fonamentar el seu dret a obtenir la informació demanada. Demana

també que aquesta informació li sigui lliurada certificada formalment, als efectes de poder acreditar-ne la veracitat, i estima que el termini màxim de resolució que té l'Ajuntament és el de tres mesos establert per l'article 42.3 LRJPAC.

3. El 19 de febrer de 2016 la persona reclamant presenta una reclamació a l'APDCAT, emparada en la Llei 32/2010, d'1 d'octubre, reguladora d'aquesta Autoritat (LOPD), en què manifesta que l'Ajuntament de La Roca del Vallès no hauria donat resposta a la seva sol·licitud d'informació de 24 d'agost del 2015 i, per tant, li sol·licita que requereixi a aquest Ajuntament el lliurament de la informació demanada.
4. El 4 de març de 2016 l'APDCAT resol la inadmissió de la reclamació indicada a l'antecedent anterior, ja que considera que la seva competència per tutelar l'exercici del dret d'accés a la informació pública és limitada amb relació a sol·licituds que es refereixin només a dades personals de la mateixa persona sol·licitant, que no és el cas. Aquesta resolució també acorda el trasllat de la reclamació a la GAIP i la seva notificació a la persona reclamant i a l'Ajuntament de La Roca del Vallès.
5. El 15 de març de 2016 entra a la GAIP el trasllat indicat a l'antecedent anterior. El Ple de la GAIP, en la seva sessió de 17 de març de 2016, admet a tràmit la reclamació traslladada, cosa que comunica a la persona reclamant.
6. El 18 de març de 2016 la GAIP notifica a l'Ajuntament de La Roca del Vallès l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació i li sol·licita que, dins del termini de deu dies, enviï un informe sobre la reclamació i còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació. També li demana expressament que l'informe indiqui si la informació sol·licitada pot afectar drets i interessos de terceres persones, instant-lo a què els doni trasllat de l'expedient, si és aquest el cas i si no ha efectuat encara el trasllat indicat.
7. El 4 d'abril de 2016 la cap dels serveis jurídics de l'Ajuntament de La Roca del Vallès trameta un correu electrònic a la GAIP on "avanço que des del departament de territori d'aquest Ajuntament s'està preparant el llistat de les llicències majors i menors atorgades, ja que en elles consten dades de caràcter personal i es treballa per extreure i donar informació deslligada de dites dades. Així mateix, quan això estigui elaborat, a cada llicència s'especificarà quin tècnic, per titulació, ha informat (arquitecte tècnic, arquitecte i/o enginyers municipals), sense especificar el nom personal dels mateixos".
8. El 20 d'abril de 2016 entra a la GAIP un escrit en resposta a la sol·licitud referida a l'antecedent 6, que es pot interpretar com l'informe requerit i que manifesta bàsicament el següent:
 - Que l'Ajuntament no ha pogut traslladar la informació demanada per la persona reclamant perquè hi consten dades de caràcter personal protegides legalment, si bé no es concreta quines són aquestes dades, ni es pondera la seva protecció amb el dret d'accés.

- Que la informació demanada no és inclosa dins de l'article 12 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).
- Que, malgrat l'exposat, l'Ajuntament estaria preparant part de la informació demanada, consistent en una relació de llicències d'obres majors i menors, sense dades protegides per la legislació de protecció de dades personals.

En tot cas no es dóna resposta clara sobre si hi ha tercers afectats, ni sobre si se'ls ha traslladat la sol·licitud d'accés (implícitament cal entendre que no).

9. El 5 de maig de 2016, vist que l'Ajuntament té previst de denegar part de la informació sol·licitada fonamentant-ho en la protecció de dades personals, la GAIP sol·licita a l'APDCAT l'informe requerit per l'article 42.8 LTAIPBG.
10. El 23 de maig de 2016 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT sobre aquesta Reclamació. Les consideracions més rellevants d'aquest informe són les següents:
 - Les dades relatives als arquitectes, malgrat ser professionals, són dades personals. Les dades demanades d'aquests professionals són més que merament identificatives i la decisió sobre si es poden donar s'ha de prendre després de ponderar els drets i interessos en joc.
 - Les dades del personal de l'Ajuntament que intervé en aquests procediments es poden considerar dades merament identificatives, relacionades amb l'organització, el funcionament i l'activitat pública de l'Administració, i es poden donar llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la seva protecció.
 - La normativa urbanística preveu l'acció pública, cosa que comporta que qualsevol ciutadà ha de poder conèixer els diferents instruments que hi incideixen, incloses les llicències. El Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals de Catalunya (ROAS) preveu la publicitat de les llicències.
 - La transcendència en l'interès públic que aquesta informació pot tenir, juntament amb el fet que no es pot considerar que donant aquestes dades s'ocasioni un perjudici en el dret dels professionals afectats, fa que a priori la protecció d'aquestes dades no sigui un impediment per a l'accés, sens perjudici que un cop realitzat el tràmit d'audiència requerit per l'article 31 LTAIPBG correspongui una valoració diferent en relació amb expedients determinats.

L'informe de l'APDCAT conclou textualment el següent:

“Pel que fa a les dades relatives a les diferents llicències, la normativa de protecció de dades no impedeix lliurar a la persona reclamant una relació amb número d'identificació de tots i cadascun dels expedients d'obra majors i menors atorgats per l'Ajuntament durant els anys 2007 i 2008.

“Pel que fa a la informació relativa a la identificació dels arquitectes que han intervingut com a responsables dels projectes d'aquestes llicències, la protecció de dades no impedeix donar-hi accés, sempre que s'hagi dut a terme el tràmit d'audiència previst a la Llei 19/2014, i d'aquest tràmit no en resulti cap motiu que pugui justificar la denegació de l'accés”.

11. El 26 de maig de 2016, ateses les indicacions de l'informe de l'APDCAT citat a l'antecedent anterior, la GAIP s'adreça a l'Ajuntament de La Roca del Vallès, demanant la seva col·laboració als efectes de traslladar a les terceres persones afectades (els i les arquitectes que hagin participat en l'atorgament de les llicències d'obres dels anys 2007 i 2008) la sol·licitud d'informació objecte d'aquest procediment, i de donar-los així l'oportunitat de formular-hi al·legacions. Des d'aleshores la GAIP ha fet seguiment telefònic d'aquesta sol·licitud de col·laboració en diverses ocasions, mitjançant converses amb el secretari de l'Ajuntament, que ha posat en relleu les dificultats pràctiques que comporta la identificació i localització d'un nombre considerable d'arquitectes, a partir d'expedients de vuit o més anys d'antiguitat.
12. El 16 de juny de 2016 l'Ajuntament de La Roca del Vallès tramet a la GAIP diversos llistats amb els noms dels més de dos-cents arquitectes que haurien intervingut en les llicències d'obres atorgades per aquest Ajuntament els anys 2007 i 2008.
13. El 21 de juny de 2016 la GAIP informa els arquitectes que consten als llistats facilitats per l'Ajuntament de la presentació d'aquesta Reclamació i dels seus drets a accedir a l'expedient i de formular-hi al·legacions, donant-los de termini fins el dia 30 de juny per fer-ho. Al llarg dels dies següents diverses d'aquestes persones afectades accedeixen a l'expedient i una d'elles formula la següent al·legació: “prego es prengui la present per no publicar ni facilitar les meves dades personals que estiguin protegides per la llei de protecció de dades, tret de les que la llei consideri estrictament obligades de facilitar en cas de l'oportuna reclamació, entenent que la sol·licitud formulada pel reclamant no justifica facilitar la totalitat de les meves dades personals. Entenc per tant que únicament es podran facilitar les meves dades que obligui la llei i per tant no siguin de forma voluntària”.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

Aquesta reclamació es presenta en relació amb una informació pública (les llicències urbanístiques, incloses les sol·licituds corresponents, constitueixen sens dubte informació pública, d'acord amb la definició que dóna a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG: “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”) i amb una Administració pública (l'Ajuntament de La Roca del Vallès) inclosa dins de l'àmbit d'aplicació definit per l'article 3 LTAIPBG. Compleix, per

tant, les condicions objectives i subjectives d'admissibilitat previstes pel Manual de reclamacions de la GAIP.

Cal valorar si compleix també el requisit d'haver estat presentada dins de termini. Segons l'article 42 LTAIPBG, les reclamacions "s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució, del moment en què ha finit el termini per a resoldre en el supòsit de l'article 35.2 (silenci administratiu negatiu) o, si s'escau, de la desestimació del recurs de reposició". La referència d'un mes des de la producció del silenci administratiu s'ha d'entendre en tot cas sens perjudici de la interpretació jurisprudencial sòlidament consolidada, segons la qual no es pot donar a aquests casos un tractament pitjor que el de les notificacions defectuoses, en perjudici del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, de manera que s'ha d'entendre que el termini per impugnar resta obert mentre no hi hagi una resolució expressa de l'Administració. Per tant, tot i que la sol·licitud d'informació pública objecte d'aquesta Reclamació es va presentar a l'Ajuntament de La Roca del Vallès el 25 d'agost de 2015, es pot considerar que el 15 de març de 2016, data de presentació de la Reclamació a la GAIP, el termini per reclamar roman obert.

Es compleixen, en conseqüència els requisits bàsics d'admissibilitat d'aquesta Reclamació.

2. *La informació sol·licitada i la seva accessibilitat*

La informació sol·licitada, textualment, és la relativa a quines han set les llicències d'obres majors i menors autoritzades per l'Ajuntament de La Roca del Vallès els anys 2007 i 2008, amb indicació dels arquitectes responsables d'elles. Aquesta informació comporta dos tipus d'elements:

- a) Per una banda, les llicències pròpiament dites. La sol·licitud no demana específicament còpia de les llicències atorgades, de manera que l'Ajuntament podria atendre-la tant facilitant còpia de totes les llicències d'obres majors i menors autoritzades, com facilitant-ne un llistat, amb indicació de l'objecte o denominació de cada llicència.
- b) Per l'altra, el nom dels arquitectes responsables. Es tractaria, òbviament, dels responsables de cada llicència, si n'hi ha. No es pot descartar que en el cas d'obres menors no hi hagi arquitecte responsable, en la mesura que no cal projecte tècnic. Així mateix, amb la referència als arquitectes responsables s'inclou tant l'autor del projecte presentat amb la sol·licitud de llicència, com el responsable de la direcció de les obres, si no és el mateix, i l'arquitecte municipal que informa la sol·licitud, si és el cas. Cal entendre, per tant, que caldria facilitar el nom de tots els arquitectes que hagin intervingut amb un cert grau de responsabilitat en cada llicència d'obres, bé prestant els seus serveis a l'Ajuntament, bé prestant-los a la persona sol·licitant de la llicència.

Es tracta en els dos casos d'informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, citat a l'antecedent anterior, i per tant qualsevol persona en principi té dret a accedir-

hi, tal com garanteix l'article 18 de la mateixa llei. Cal valorar, tanmateix, si en aquest cas hi pot concórrer algun dels límits previstos pels articles 21 i següents LTAIPBG, que podessin portar a la necessitat de denegar o limitar l'accés sol·licitat. L'eventual concurrència de límits legals a l'accés s'ha de valorar en relació amb cada una de les informacions sol·licitades.

D'entrada, no sembla que concorri cap límit legal que pugui justificar la denegació d'accés a les llicències d'obres atorgades per l'Ajuntament. L'article 84 ROAS, estableix un principi general de publicitat dels acords i de les resolucions d'atorgament de les llicències, que en tot cas s'ha de manifestar amb la seva publicació al taulell d'anuncis de l'Ajuntament i, si n'hi ha, en el butlletí municipal, sens perjudici de les altres formes de publicitat que determinin les ordenances. Si l'ordenament jurídic vigent estableix obligacions específiques de publicitat d'aquests acords i resolucions, amb més motiu encara s'hi ha de poder exercir el dret d'accés.

Nogensmenys, no es pot descartar que al text de les llicències demanades, o d'algunes d'elles, hi pugui haver dades afectades per límits legals a l'accés. Pot ser principalment el cas de dades personals (el nom i cognoms, per exemple, de la persona física sol·licitant de la llicència i dels professionals que, tant en nom seu, com de l'Ajuntament han intervingut en el procediment). Coincidint en aquest punt amb l'informe que ha emès l'APDCAT per a aquest procediment, si aquestes dades personals no han estat sol·licitades expressament, per un criteri bàsic de minimitzar-ne l'exposició cal reservar-les. Això es pot fer de dues maneres: facilitant còpia de les llicències i tatxant els noms que figuren a cada una d'elles (sens perjudici del que es dirà tot seguit en relació amb els arquitectes), o bé facilitant només una llista de les llicències atorgades en el període sol·licitat, identificades pel seu títol o pel seu objecte (cal entendre que amb aquesta relació es donaria satisfacció a la part de la sol·licitud d'accés relativa a la informació sobre la llicència). No sembla que pugui concórrer cap límit d'accés que justifiqui més restriccions a aquesta informació.

Pel que fa a la informació relativa als o a les arquitectes responsables de cada llicència (en el sentit donat més amunt a aquesta condició, és a dir, tant els que hi han participat subscriuint el projecte o representant la persona sol·licitant de la llicència, com els que ho han fet com a tècnics de l'Ajuntament o professionals contractats per aquest), cal entendre que la sol·licitud d'informació només en demana el nom i cognoms, vinculats a cada una de les llicències en què hagin participat. Aquesta informació conté dades personals (el nom, associat a una activitat professional o administrativa) protegides per l'LOPD; aquest fet, a diferència del que sembla apuntar l'informe municipal citat a l'antecedent 8, no necessàriament impedeix l'accés a aquestes dades, però sí que obliga a haver de decidir-lo de conformitat amb el que estableixen els articles 23 i 24 LTAIPBG.

Està clar, per començar, que la informació demanada del nom dels arquitectes no inclou cap de les dades personals especialment protegides de l'article 23 LTAIPBG, de manera que no pot ser

denegada per aquest motiu. L'article 24 de la mateixa llei distingeix entre dos tipus de dades personals no especialment protegides, als efectes de connectar-hi dos tipus diferents de règim d'accés. Per una banda, les "dades personals merament identificatives" contingudes en "informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració", a les quals s'ha de donar accés amb caràcter general "llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits" (article 24.1 LTAIPBG). Per l'altra, les dades personals no especialment protegides, ni merament identificatives, a les que es pot donar accés "amb prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades" (article 24.2 de la mateixa llei).

L'aplicació dels diferents règims d'accés exposats al cas que ens ocupa depèn de la condició amb què els i les arquitectes intervenen en les llicències atorgades els anys 2007 i 2008.

Si l'arquitecte ho fa en qualitat de tècnic municipal, i presta els seus serveis a l'Ajuntament com a empleat municipal, el seu nom es pot considerar com una dada personal merament identificativa (el nom i cognoms i prou), relacionada amb l'organització de l'Administració (en la mesura que els empleats i les empleades municipals constitueixen un element bàsic de l'organització de l'Ajuntament), a la que s'ha de donar accés com a principi general, llevat que en el cas concret concorrin circumstàncies excepcionals que comportin la seva protecció, com preveu l'article 24.1 LTAIPBG.

En els altres casos (si l'arquitecte no és empleat municipal i participa en les llicències atorgades com a professional, prestant els seus serveis a la persona sol·licitant de la llicència, o a l'Ajuntament), l'APDCAT considera que les seves dades personals associades a les llicències en què ha intervingut són més que dades merament identificatives, de manera que la decisió sobre si es poden difondre o no només es pot prendre prèvia "ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades".

Són diversos els factors indicis d'interès públic en aquesta informació. Les obres de construcció o reforma d'immobles urbans sempre tenen impacte en la comunitat: causen molèsties en el veïnatge (sorolls, pols, ocupació de via pública), incideixen en el paisatge urbà i comporten riscos de seguretat; davant d'aquest impacte, és evident l'interès ciutadà (públic o comunitari) en què les obres es facin amb les majors garanties, una de les principals de les quals és la solvència professional del tècnic responsable, la majoria de vegades un arquitecte (la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, en els seus articles 8 i següents inclou el projectista i la direcció de l'obra entre els agents de l'edificació, i els atribueix importants responsabilitats, inclosa la de reparar els danys ocasionats per la seva intervenció).

Aquest interès públic ciutadà en poder comprovar l'existència de tècnics qualificats responsables de les obres que es fan a la població i conèixer-ne el nom per, si s'escau, poder assegurar-se de la

seva solvència, porta a què a bona part de municipis les ordenances, en aplicació del previst per l'article 84 ROAS, citat més amunt, disposin l'obligació de les persones titulars de llicències d'edificació de fer visible des de la via pública un anunci sobre les principals característiques de la llicència respectiva, entre les que se sol incloure el nom del tècnic o tècnics responsables, com és notori a moltes poblacions. Aquesta previsió normativa de donar publicitat en molts casos als arquitectes responsables de les llicències (publicitat que, per a les dades personals d'aquests professionals, és molt més invasiva que l'accés sol·licitat per la persona reclamant) només té justificació en l'interès públic que, amb caràcter general, hom atribueix a aquesta dada.

Una altra consideració també indiciària de l'interès públic en la difusió del nom dels arquitectes que intervenen en una llicència d'obres és que d'aquesta manera es pot garantir millor la independència entre els promotors de les obres i els seus tècnics, per una banda, i els tècnics i governants municipals, per l'altra, independència que és essencial si hom té en compte les destacadíssimes responsabilitats de control i disciplina que corresponen als ajuntaments en matèria d'edificació i urbanisme.

Davant d'aquests indicis clars d'interès públic en la divulgació del nom dels arquitectes responsables de les llicències d'obres, els drets d'aquestes persones no sembla que hagin de patir un perjudici significatiu per aquest motiu. La condició de tècnic responsable d'una llicència no té cap significació socialment ni professionalment pejorativa o negativa, sinó més aviat tot el contrari, doncs indica que la persona en qüestió és activa i valorada professionalment, exercint a més una professió prestigiada a la nostra societat.

En conseqüència, la ponderació entre els diversos i consistents indicis d'interès públic en la difusió d'aquesta informació i la manca d'indicis plausibles de perjudici que aquest fet pugui causar en els drets de les persones afectades, porta a la necessitat de resoldre favorablement a l'accés.

A l'antecedent 10 es posa de manifest que l'APDCAT insisteix en la necessitat de donar trasllat de la Reclamació a les persones les dades personals de les quals podrien resultar afectades per l'accés a la informació sol·licitat, tal com preveuen els articles 31 i 42.3 LTAIPBG. En conseqüència, i tal com reflecteixen els antecedents 11, 12 i 13, després d'obtenir la col·laboració de l'Ajuntament de La Roca del Vallès a aquests efectes, la GAIP ha informat les persones afectades de la tramitació d'aquesta Reclamació i ha donat accés a l'expedient a les que així ho han demanat.

L'única al·legació formulada en aquest tràmit posa de manifest l'oposició de la persona afectada a cedir voluntàriament dades personals seves, de manera que només accepta la cessió d'aquelles obligades per la llei. L'LOPD no obliga la cessió de les dades sol·licitades per la persona reclamant, però estableix que no cal el consentiment de la persona afectada si la cessió és autoritzada per una altra llei, que en aquest cas seria l'LTAIPBG, d'acord amb el que s'ha exposat

als antecedents anteriors. Per tant, la cessió de dades personals acordada per aquesta Resolució no es basa en la conformitat de les persones afectades, sinó en la seva cobertura legal.

Per una altra banda, cal assenyalar que l'oposició de les persones afectades manifestada amb les seves al·legacions no és vinculant per a la Resolució de la GAIP, ni afecta la seva eficàcia immediata. Aquestes al·legacions poden influir i fins i tot determinar la Resolució si aporten dades noves o argumentacions que puguin dur a la necessitat de valorar l'existència de límits legals a l'accés a la informació o de ponderar en altres termes l'equilibri dels drets i interessos en joc; si, com passa en aquest cas, l'oposició formulada és una simple declaració de voluntat que no aporta cap dada ni cap argumentació jurídica per evitar la difusió de la informació sol·licitada no ha de tenir efectes ni per impedir l'accés, ni per a retardar-lo.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les observacions formulades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu Manual de Reclamacions, podent adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

4. *Publicació*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de juliol de 2016 resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 17/2016 i declarar que la persona reclamant té dret a què l'Ajuntament de La Roca del Vallès li faciliti informació certificada formalment relativa a les llicències d'obra majors i menors autoritzades pel citat Ajuntament durant els anys 2007 i 2008, amb indicació dels arquitectes responsables de cada una d'elles. En absència de majors precisions, cal entendre que:
 - a) La informació relativa a les llicències pot consistir a còpies d'elles o bé a una relació amb indicació de l'objecte o denominació de cada una. En tot cas, no hauria de contenir més dades personals que les relatives als noms dels arquitectes i de les arquitectes responsables d'elles.

- b) La informació relativa als arquitectes responsables s'ha de donar vinculada a cada llicència, ha de contenir el nom i cognoms de cada un o una dels i de les arquitectes que hi hagin intervingut i ha d'incloure tant els que ho han fet en qualitat de prestar els seus serveis a l'Ajuntament, com els que han subscrit els projectes tècnics aportats a la sol·licitud de llicència o han estat responsables de la direcció de les obres.
2. Requerir a l'Ajuntament de La Roca del Vallès que lliuri a la persona reclamant la informació indicada al punt anterior, en el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta Resolució.
 3. Requerir a l'Ajuntament de La Roca del Vallès que informi a la GAIP sobre el lliurament efectiu de la informació indicada al punt anterior, tan bon punt l'hagi realitzat.
 4. Convidar a la persona reclamant que comuniqui a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de les actuacions administratives necessàries per a l'efectivitat d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
 5. Declarar la finalització del procediment de reclamació 17/2016 i ordenar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 7 de juliol de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.